

KARA MASKE

HAFTALIK -

- MECMUA

SAYI
18

BU SAYIDA
BAŞLADIĞIMIZ

20.000
VOLT

TEFRIKASINDAN

BİR SAHNE

Kızıl Maske

18

DIANANIN EVE DÖNME-
MIŞ OLDUGUNU GÖREN
KIZIL MASKE, SADIK KÖ-
PEĞİ ŞEYTANI DIANA'NIN
ANNESİ VE DAYISINA BI-
RAKARAK KIZI KAÇIRAN
BARON DANTON'U ARA-
MAĞA ÇIKTI..

ŞEYTANI BURADA BIRAKTI, E.. PEKİ DE AKIL
PENCEREDEN NA.. ERDİRE-
SİL ÇIKTI! MEDİM!

Y..YOK BİZİ ISIRACAĞA BEN-
ZEMİYOR! BELKİ DE KAR-
NI ACIKMIŞ TA ONUN İŞİN!

MUHAKKAK
KARNI ACIKMIŞ
ONA BİR ŞEY-
LER VEREYİM

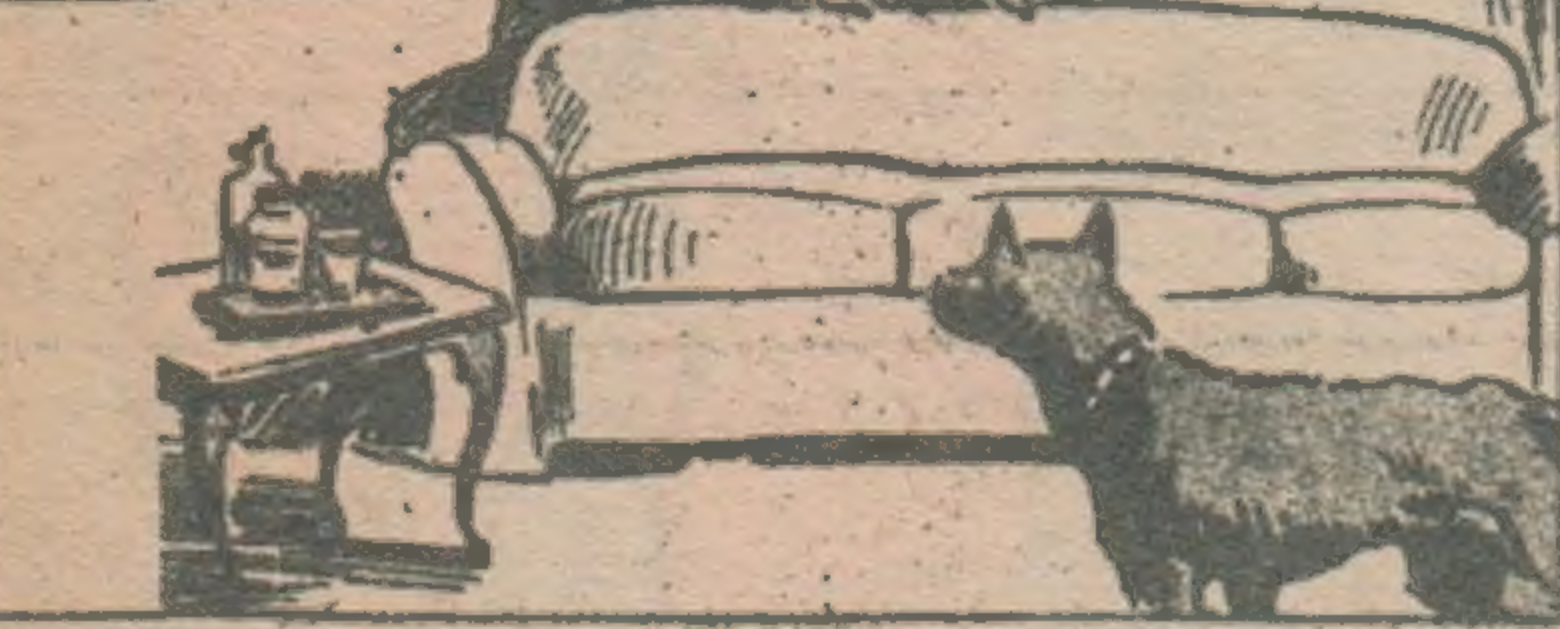

ŞEYTAN.. AL ŞEYTAN NE GÜZEL DE
ADIN VAR JENİN, AL.. BAK SANA NE
GÜZEL YEMEKLER GE-
TİR-
DİM!

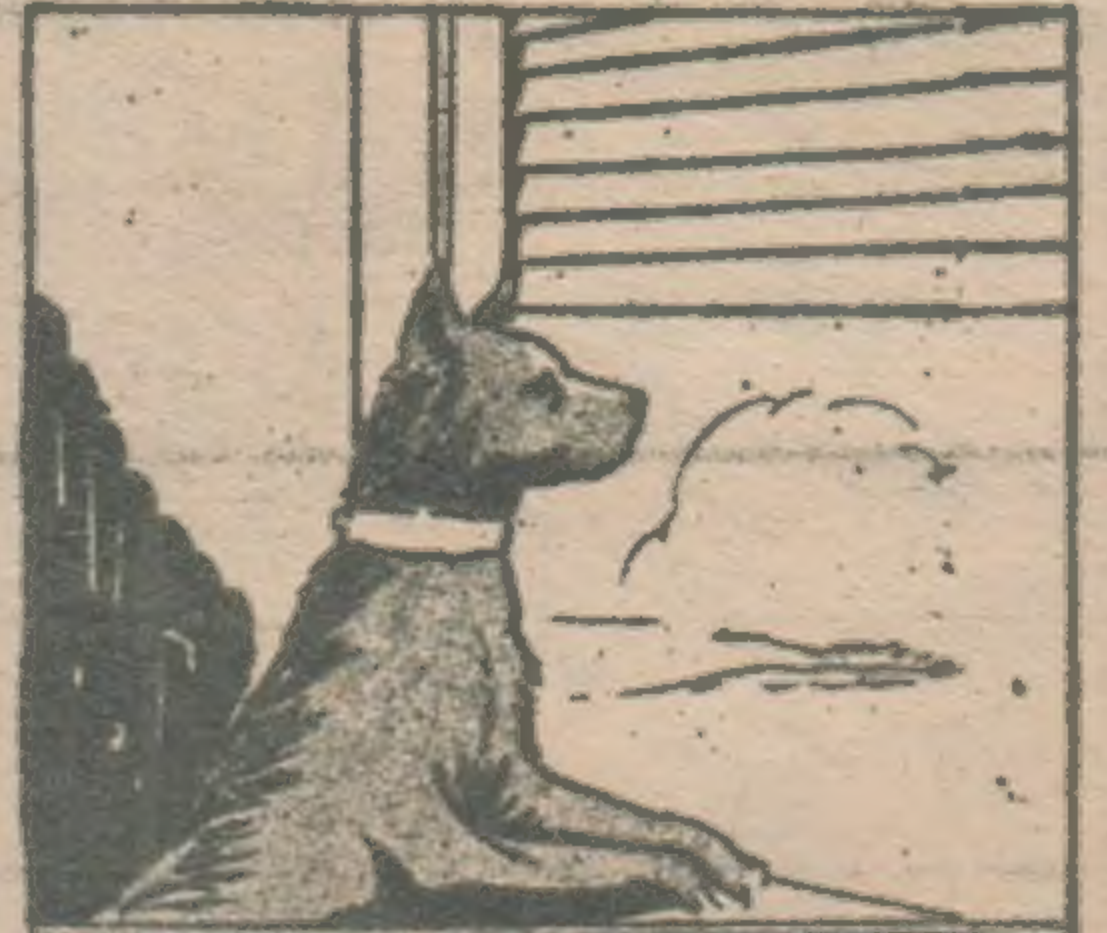

YALNIZ SAHİBINİN ELİNDEN YEMEĞE
ALMIŞ OLAN ŞEYTAN KENDİSİNE UZA-
TILAN YEMEKLERE PEK YANAKMIYOR!..

KARNI TOR.. FAKAT DAVE ŞUNU BİR
BU KÖPEK BİZİ NEZ ODAYA KAPATA-
YE BU KADAR DİKKATLE GÖ-
ZETLİYOR AN-
LA MA
DİM!

BENİM BASKA
BİR DÜŞÜNCEM
VAR KÜÇÜK
ODAYA BEN
GİRECEĞİM!

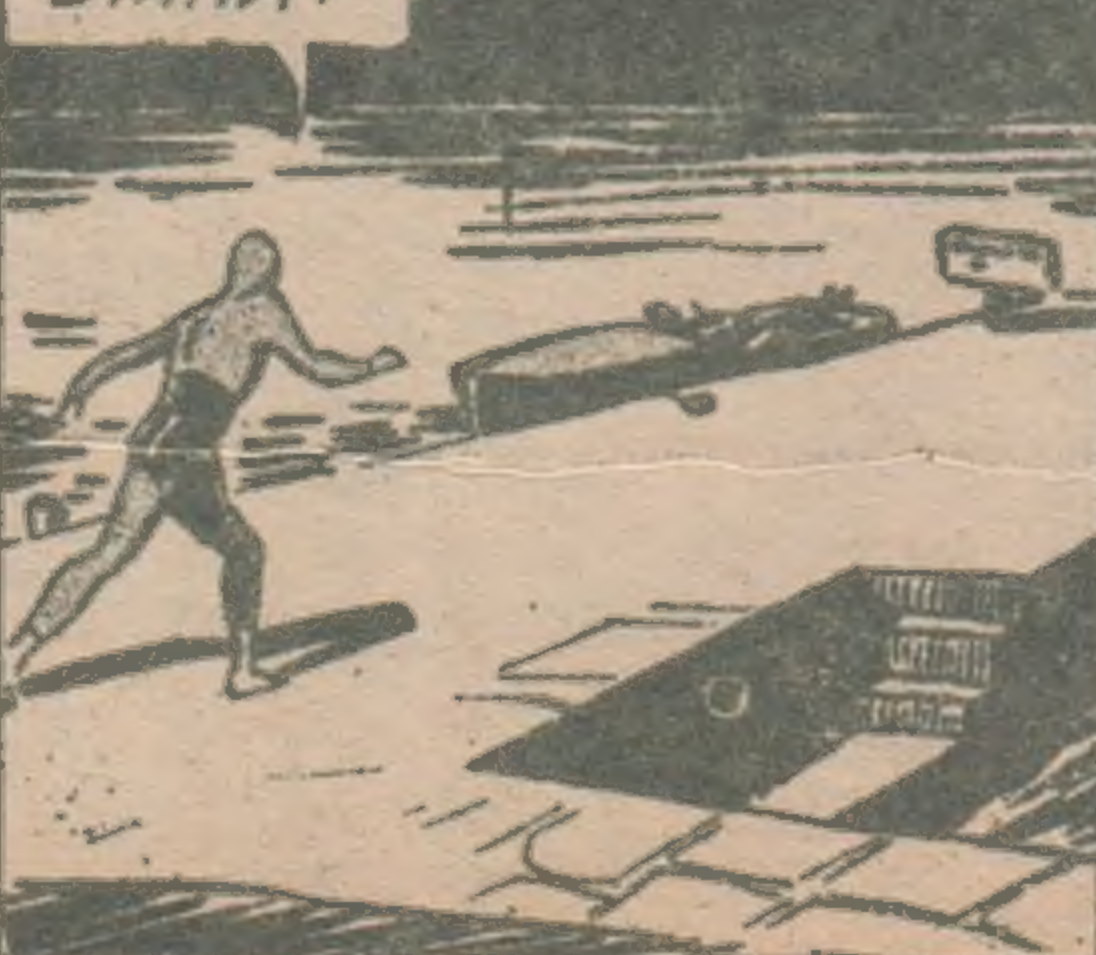

SAHİBİ KIZIL MASKE'NİN
KAYBOLDUGUNU GÖREN ŞEY-
TAN, ETRAFINA ACAIP A-
CAIP BAKIYORDU!

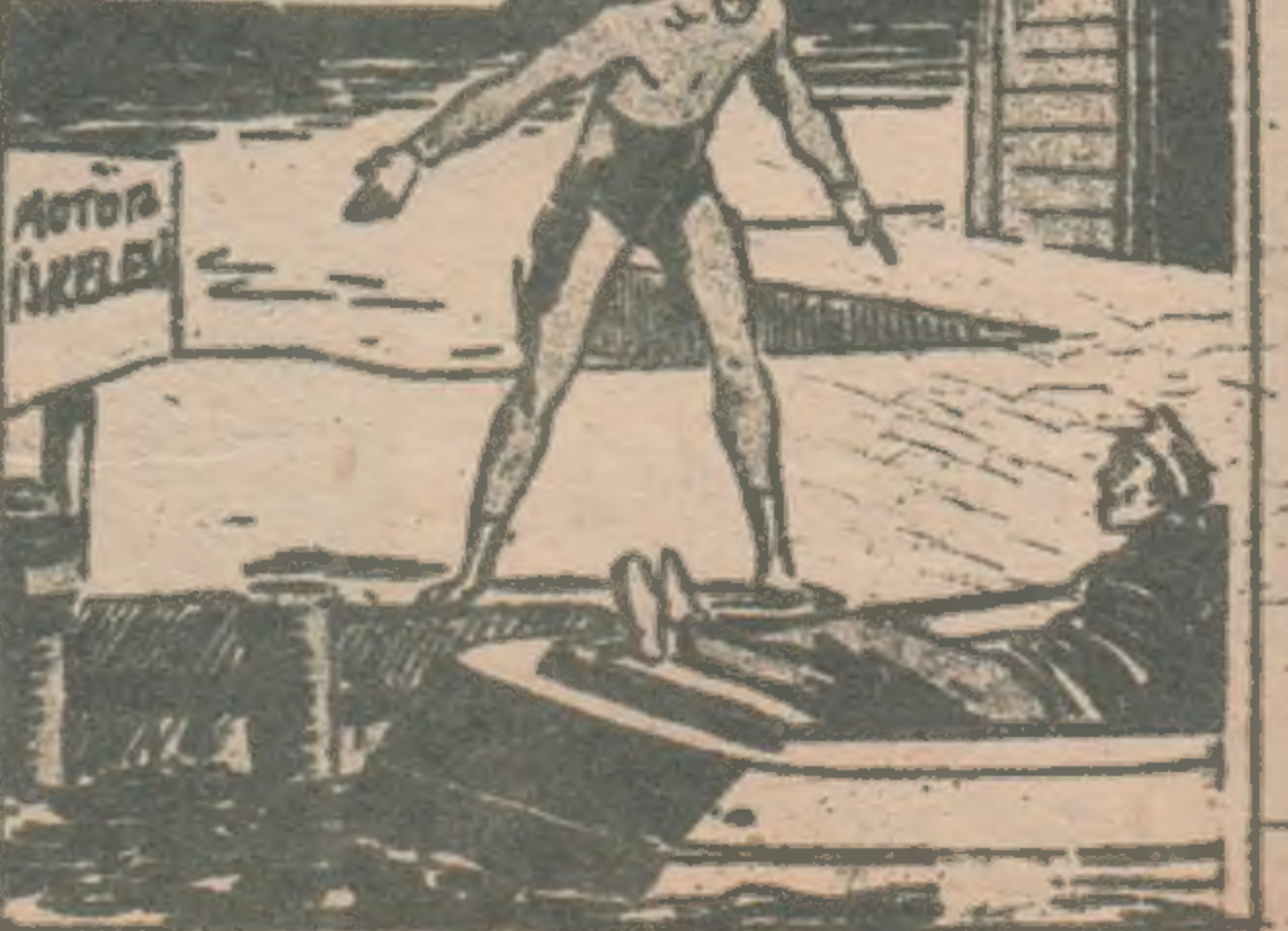
BARON'UN GEMİSİNE BA-
KALIM, YETİŞEBİLECEKMI-
YIM?

NE İHTİYATSIZ
KIZ İMİŞŞU
DİANA?

EY UYAN! KALK
BAK MÖTÖRÜNE
İŞ ÇIKTI!..

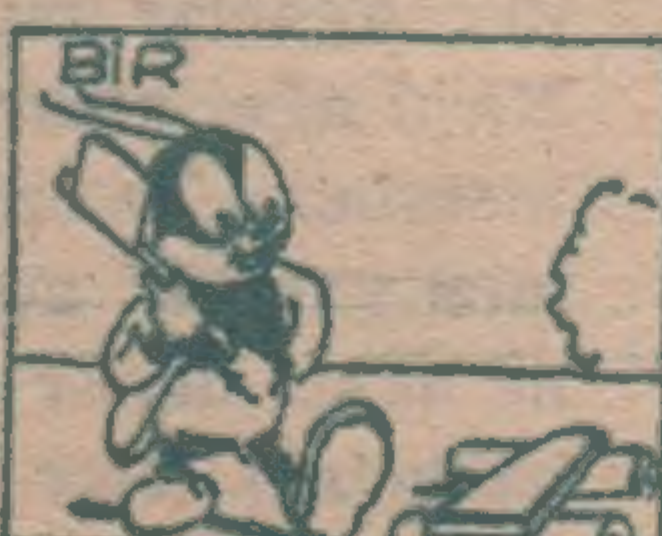

ARKASI VAR...

Maskeli Süvari 18

ARKASI VAR

Tahta Bacaklı Deli

Çeviren-SELİM TURHAN

Bir gıcırtı oldu ve ardından kulagımın dibinde bir ses cınladı:

— Müsaade eder misiniz?

Gözlerimi açtım ve hemen karşılıklı koltuğa uzattığım ayaklarımı çektim. Karşımda siyah paltolu, siyah şapkalı iri yarı bir adam vardı. Hafifçe bana eğilmiş cam gibi parlayan gözleriyle yüzüme bakıyordu. Sonra başıyla selâm vererek, karşıma geçip oturdu. Elinde şanta falan yoktu. Hattâ kompartımanın sıcak olmasına rağmen o siyah paltosunu çıkarmaya bile lüzum görmemişti. Adam bana hiç aldırış etmeden cebinden paketini çıkardı, bir sigara yaktı. Sonra gözlerini, o cam gibi gözlerini bana dikerek bir müddet baktı, bu gözlerde gülümseyen, teşvik eden bir mâna vardı. Uyku sersemliğim hâlâ geçmemişi. Bir şey yapmak için elimi pençereye dayayıp istasyona baktım. Gideceğim yere daha üç saat vardı. Sonra saatimi kurdum ve yanbaşımdaya duran kitabımı alarak geliş güzel bir sayfa açıp okumaya başladım.

Tren hareket etmişti. Yeknasak gürültü kulaklarımda garip bir uğultu yapıyor, gözlerime âdeta bir perde çekiyordu. Yeniden uyumak üzereydim. Ama bir türlü uyumak da istemiyordum. Hayır korkak değilim.. Fakat başka birisinin karşısında uyumak, horlamak hoşuma gitmez, yalnız o kadar. Bunun için âdeta ısrarla satırları takip ediyor ve adamın benden evvel inmesi için dua ediyordum. Derken lokomotifin düdüğü acı acı öttü, bir tünele giriyorduk. O zaman karşımdaki adam yerinden kı-

ırdanır gibi oldu. Hâlâ şapkası başındaydı. Ve beni, onun bu haliyle rahatsız olduğunu tahmin ediyordum. Halbuki şapkasını çıkarmadı, yalnız biraz yana dönerek, meşin kaplı koltuğa iyice gömüldü. Ama bana bakıyordu. Bir şey söylemek, konuşmak istediğini anladım. İşte en sıkıcı an başlamıştı. Adamın konuşmak istediğini iyi keşfetmişim. Nitekim yüzüme öyle bakarken birden:

— Siz Brighton'lu musunuz? dedi.

Sadece:

— Hayır! dedim.

Hâlâ bana bakıyordu. Sonra başını salladı. Sigarasının külünü yere silkti.

— Garip şey, garip şey.. diye mırıldandı. "Bu kadar benzeyiş görmedim doğrusu"

Bir müddet başını sallıyarak sigarası elinde bana baktı, sonra:

— Brighton'da bir kardeşiniz olmadığına emin misiniz? diye sordu.

Birisine benzetilmek hiç hoşuma gitmez. Yalnız bu değil, bir de adamın garip ısrarı ve konuşma tarzı canımı sıkıyordu. Sert bir şekilde:

— Kardeşim yok, dedim. "Bana benzeyen kimse de olmadığına eminim!"

Başını sallayarak garip bir şekilde "Hih" yaptı.

— Ya! Ama, ben birbirine benzeyen çok kimseler gördüm. Uzuna gitmeğe hacet yok, daha üç saat evvel, Brighton'da tıpkı size benzeyen birisine rastladım. Ama onun sırtında meşin ceket vardı ve bana timarhanenin nerede bulunduğunu sordu idi. Vallahi tıpkı size benziyordu o adam.. Durun

bakayım.. Hah, tamam!. Sağları sizinki gibi sarıydı. Bana Brighton timarhanesini sordu: Neden-sorduğunu bilmiyorum. Ya kardeşi vardır orada, ya bir akrabası.. Deli olsa öyle elini kolunu sallıyarak timarhaneye gider miydi hiç.. Ben de ona tarif ettim: "Şu yolu döndünce, karşınıza kilise çıkacak, oradan Abbey caddesini takip edin.. Ağaçlık bir yere gelirsiniz. Yüksek duvarlar gördünüz mü, timarhaneye geldiniz" demektir dedim. Duvarları yüksektir timarhanenin.. Tabii gördünüz değil mi orasını.."

O kadar mânasız bir konuşmaydı ki canım fena halde sıkılmıştı. Çaresiz bir şekilde başımı sallıyarak tasdik ettim; adam sönen sigarasını tekrar tazeledi. Camdan dışarı baktı. Sonra birden:

— Ben öbür istasyonda ineceğim, dedi. "Buranın havası bana dokunuyor. Doktorlar muhakkak Brighton'da rahat edeceğimi söylüyorlar ama, benim onları dinlediğim yok. İnsan istediği yerde, istediği şekilde rahat edebilir değil mi? Brighton olmamış da başka bir yer olmuş ne ehemmiyeti var sanki.. Ama gel de bunu bizim doktora anlat. Bana: "Sizin sıhhatiniz başka yerlerde oturmaña müsait değil.." d'yor. Sanki o pis Brighton'da ne var ki.. Ağaçlar mı diyeceksiniz? Nasıl ağaçlardır onlar siz bilmezsiniz.. Yazın ortasında kırmızı yaprak açarlar. Bilmem ne ağacı derler onlara.. Allah kahretsin.. Her gün onları göre göre bıktım ben."

Tekrar susup dışarı baktı. Trenin düdüğü acı acı ötüyordu. İstasyona yaklaşıyorduk ve ben içimden herif defolup gi-

decek diye sevinliyordum. Adam hakikaten kıpırdandı. Vücudunu öne doğru uzatarak, kafasını bana yaklaştırdı. Gözleri yine cam gibi parlıyordu. Ama bu seferki bakışında hâsin bir mâna gizliydi. Buz gibi elini uzatıp, dizimin üzerine koydu:

— Sakın beni gördüğünüzü doktorlara söylemeyin, dedi. Gözünün birisi kısılmış, yü-

rinden kalktı.

— Allahısmarladık, dedi yine görüşelim!

Birşeyler söyledi mama, ne söylediğimi pek bilmiyorum. Adam biraz sallanarak kapıya doğru yürüdü. O zaman dikkat ettim. Bir bacağı sakatlı ve yere bastığı zaman tok bir ses çıkarıyordu. Adam, kapıda tekrar dönüp başıyla bana bir selâm sarkıttı ve sonra kapıya

Ertesi gün sabah gazetelerini okurken ikinci sayfada gözüme bir yazı ilikti. Brighton timarhanesinden kaçan tahta bacaklı, azılı bir deliden bahsediyordu. Deli aynı zamanda bir arkadaşını da öldürmüştü. Haberi arka arkaya birkaç defa okudum. Tahta bacaklı adam, Brighton timarhanesi... Aman yarabbi, demek ben azılı bir deli katille darpdaracak

zünde, göz çukurlarının kenarında kırışıklar olmuştu:

— Söylediğimi anladınız değil mi? Size kim sorarsa sun beni gördüğünüzü söylemeyin. Gittiğim yeri doktorların bilmesini istemiyorum."

Başımı sallıyarak:

— Peki, dedim.

O zaman elini dizimden çekti. Lokomotifin düdüğü birkaç kere öttü. Tren yavaşlaştı. İstasyona gelmiştik. Adam ye-

Yarın... dışarı çıktı. Adamdan kurtulunca rahat bir nefes aldım ve hemen yerime iyice yaslanarak ayaklarımı karşıkı kanapeye uzattım. Bir dakika kadar istasyonda durduk, kalkarken istasyonda adamı araştırdım. Görünürlerde yoktu, nereye gitmişti bunu bilmiyorum, zaten düşünenecek halim de yoktu. Tekrar uyku bastırmıştı. Gözlerim kapandı, uyu, up gitmişim.

bir kompartımanda seyahat etmişim ha!

Haberi okurken bile titriyor ve adamın o cam gibi parlayan gözlerini görüyordum,

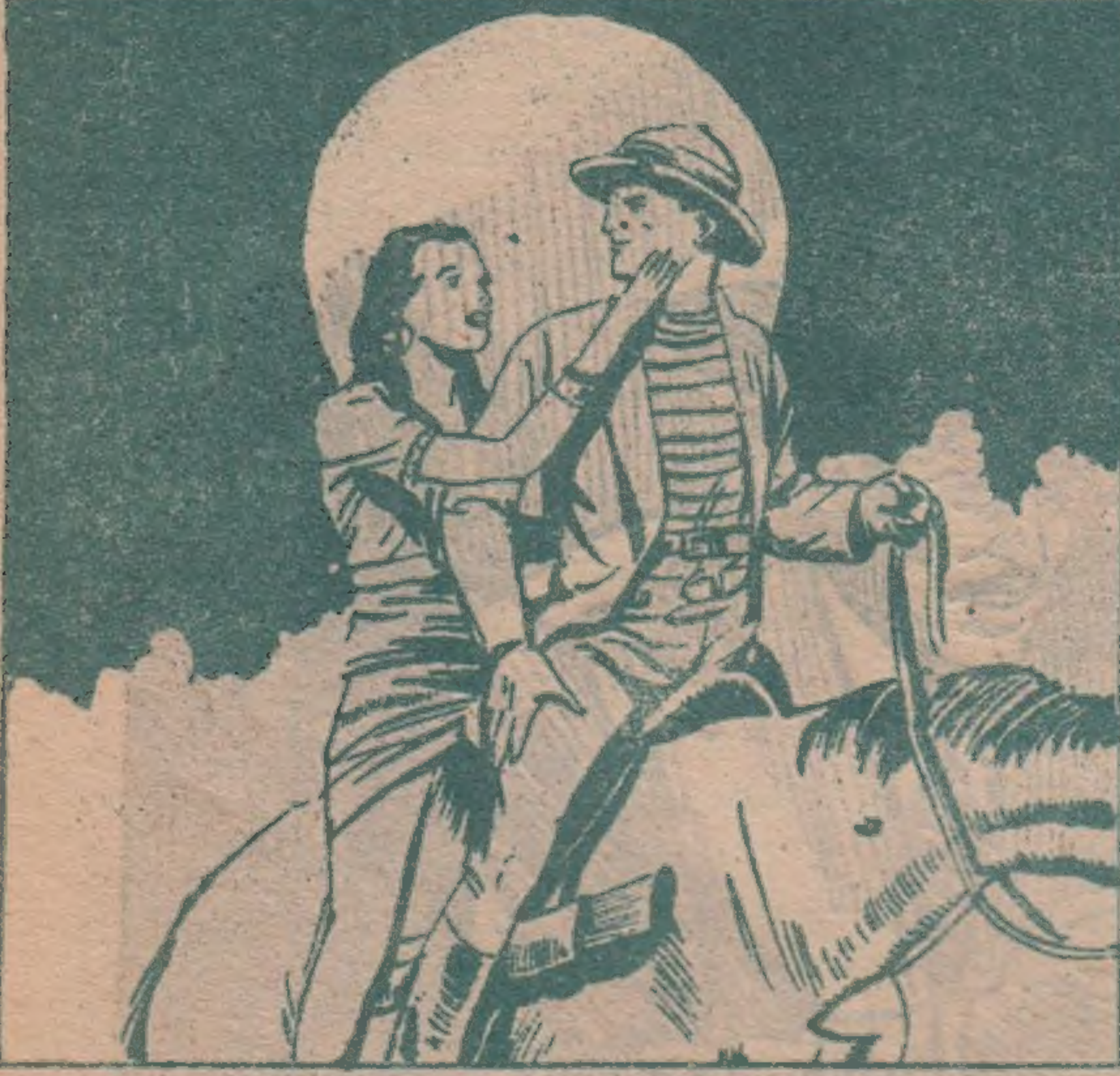
Ama onunla seyahat ettiğimi, serifin hangi istasyona indiğini kimseye söylemedim. Neden mi? Ya herif öğrenirse... Delilerin bazan akıllıların beceremiyecekleri işleri yaptıklarını bilirim. Bana hak veriyorsunuz değil mi?

ORMANLAR HÂKİMİ

CİM

18

ANA, CİM'E DİKKATLİ OLMASINI SÖYLEDİ: "MULLAH HARP İLÂN ETTİ... YERLİLER BÜTÜN YABANCILARI ÖLDÜRECEK, YÜZÜNÜ YERLİLERE BENZETMELİSİN!"

ANA CİMİN BABASININ ORMANDAKİ AV KULÜBESİNE GÖTÜRÜLDÜ "İÇERDE KİMSE YOK... İÇERİ GİRELİM" TAM O SIRADA BİR KÖPEK HAVLAMAYA BAŞLADI. BİR KURŞUN CİM KULAKLARI

DİBİNDEN GEÇTİ, ANA, CİMİ YERE YUVARLADI VE KENDİ LİSANI İLE BAĞIRDI: "ATEŞ ETMEYİN! BİR YABANCI DEĞİLİZ!"

SERT BİR SES CEVAP VERDİ: "ANA! SEN HALÂ YAŞIYORSUN HA?" KIZ: "EVET, BABA. SAHİP BENİ KAPLANLARDAN KURTARDI..." DEDİ.

Arslan Prens

18

ARSLAN PRENS BEZGİN BİR TAVIRLA GERİ DÖNDÜ. BU DARACIK PATİKA ONU HAYATININ BİRİCİK SAADETİNE, ALEDA SINA GÖTÜRECEKTİ, ONA YAŞAMAK KUDRETİ VEREN SEVGİLİ KARISINA DÖNÜYORDU...

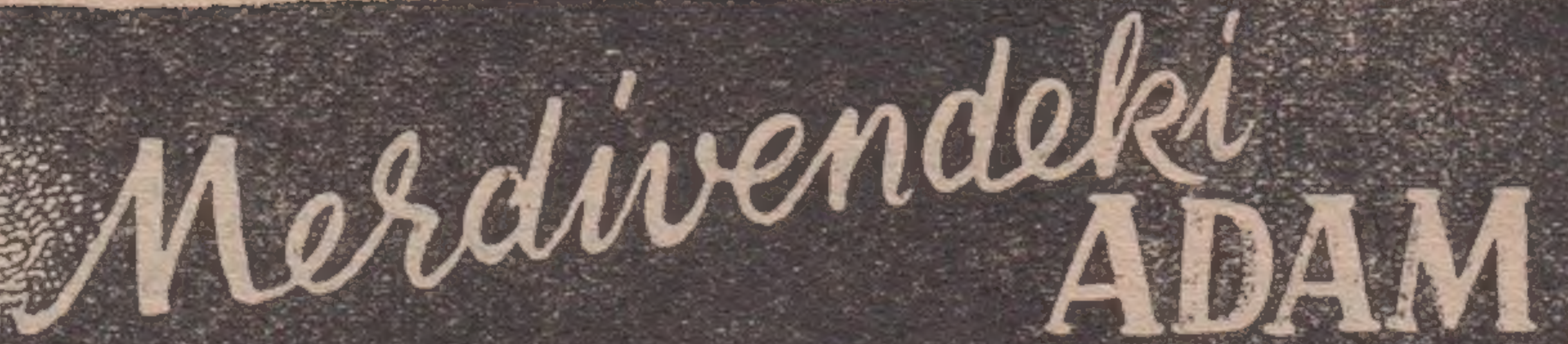
ALEDA YANINDAKİ MUHAFAIZLARA "KISA EMİRLER VERDİ" SİLAHLARINIZI TESLİM EDİN. HAYATINIZIN BAĞIŞLANMASINI TEMİN EDECEĞİME SÖZ VERİYORUM. NİHAİYET İKİ SEVGİLİ BİRBİRLERİNE KAVUŞMUŞTULAR. BU KADININ GÜZELLİĞİ

BÜTÜN KAVGA VE İNTİKAMLA YOL AÇMIŞTI. BU KADINI CANINDAN SEVEN ARSLAN PRENS ONUN UĞRUNDA OKYANUSLARI AŞMIŞTI. SAATLERCE BİR KELİME BİLE SÖYLEMEDEN YANYANA OTURULAR. BAKIŞLARI AZİM, CESARET DOLU

OLAN GENÇ ADAM KARŞISINDAKİ HARİKULÂDE KADINA SÖYLEYECEK BİR KELİME BİLE BULAMIYORDU, YOLCULUK ESNASINDA HEP GÜZEL KARISINI DÜŞÜNÜŞTÜ

— Bunu bilseydim, onu bulunduğ yerdən alır karıma verirdim. Zira gımdilik, babası meydana çıkıncaya kadar, formülden istifade etmek hakkına sahip olan odur.

— Amcanız formülü, emin bir yere saklamıştır, herhalde.

Olabilir, amcamın yapamıyacağı bir şey yoktur. Belki de formülü evin içinde bir yere saklamıştır. Aklına eseni yapardı, çok da inatçıydı.

Mr. Lamb:

— Ya? dedi.

— Evet oldukça inatçıydı, ille kendi istediğinin yapılması için yapmadığı şey kalmazdı. Ekseriya da muvaffak olurdu.

Mr. Lamb düşünceli görünüyordu. Dr. Kunce elindeki kalemle önündeki kâğıda bir şeyler çiziyordu. Yalnız Court Melady sakındı, ara sıra belirsiz bir şekilde esniyordu, uykusunu almadığı belliydi. Mr. Lamb başını Mr. Court'a doğru çevirerek :

— Ne işle meşgulstünüz efendim? diye sordu?

Bu sual Court Melady'nin keyfini kaçırmıştı. Kaşlarını hafifçe çatarak:

— Belli bir işim yok. Bazi gelirlerim var onlarla yaşıyorum, dedi.

Komiser muavini gene:

— Ya... dedi.

Bir şey düşündüğü belliydi. Court Melady biraz daha malûmat vermenin yerinde bir şey olacağını anlıyarak:

— Babamın adı James Melady'dir. Peter Melady ile kardeş çocuklarıydılar. Babam ölürken bana epey miras bıraktı.

Mr. Lamb:

— Karınız Peter Melady'nin kızıdır değil mi? d'ye sordu.

Bundan sonra gelecek olan sualin Court için pek te hoş bir şey olmayacağını tahmin ediyordum. Nitekim Court Me-

lady Mr. Lamb'ın ilk sualine evet, diye cevap verdikten sonra, komiser muavini:

— Karınızın kendisine mahsus bir serveti var değil mi? dedi.

Court kıpkırmızı oldu. Bunun sebebini bir türlü anlıyamadım. Karısıyla sırf parası için evlenmiş zehabını vermekten korktuğu için mi miydi yoksa başka bir sebebi mi vardı, bilmiyorum, genç adam soğuk bir tavırla:

— Biraz ileri gidiyorsunuz bay komiser, dedi. Maamafih mutlaka cevap vermem lâzımsa söyleyeyim: Amcam karıma bir maaş bağlamıştır, karım bu maaşla ve benim kendisine verebildiğim parayla geçinir.

Mr. Lamb Court Melady'nin yüzüne bakarak:

— Hiç para sıkıntısı çektiğiniz oldu mu? diye sordu.

KARA MASKE

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Füllen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
HAMİT ŞENDUR
Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer :

Kapak: Alâeddin Kral Mat
İç baskı ve dizgi: VAKIT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat. II
Posta Kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık 780, altı aylık 390 Kırş.

Sayısı: 15 Kurş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 18

23 ŞUBAT 1948

Court Melady yine aynı soğuk bir tavırla:

— Hayatının muayyen devresinde hemen herkes para sıkıntısı çeker, hatta bazen selâhiyetleri haricine çıktıkları için işlerine nihayet verilen polis memurları bile...

Komiser muavini kızarak:

— Bu bir tehdit mi? diye sordu.

Court Melady:

— Ne münasebet, dedi. Bunu yapmağa ne hakkım var? Yalnız arasına vazifenizin haricine çıkıyorsunuz gibi geliyor bana... Şimdi asıl meşgûl olacağınız şey Peter Melady'nin ortadan kayboluşudur, her şeyden evvel onu bulmamız lâzım.

Komiser muavini:

— Ben vazifemin ne olduğunu biliyorum, dedi. Başkasının ihtarına ihtiyacım yok.

Neyse bu kadar münakaşa kâfi, sorguya devam edelim. Amcanızın tek varisi karınız mıdır Mr. Courtney?

Court Melady ihtiyatlı davranmak icap ettiğini anlamıştı. Dr. Kunce gözlerini ondan ayırmıyordu. Vaziyet oldukça nazıktı. Court Melady'nin kumar düşkünlü olduğu biliniyordu. Karısıyla hakikaten para için evlenmiş olması mümkündü... Sonra hesabında aldandığını olduğunu anlıyarak, amcasına bir kin besliyebilirdi... Parasız kaldığı bir sırada, vaziyetten istifade ederek amcasını ortadan kaldırmış olabilmirdi. Şüphesiz bütün bunlar temeli pek sağlam olmayan birer tahminden ibaretti. Fakat ne de olsa Court Melady'yi tehlikeli bir vaziyete sokuyordu. Genç adam bunu bildiği için mümkün olduğu kadar sakin bir tavırla:

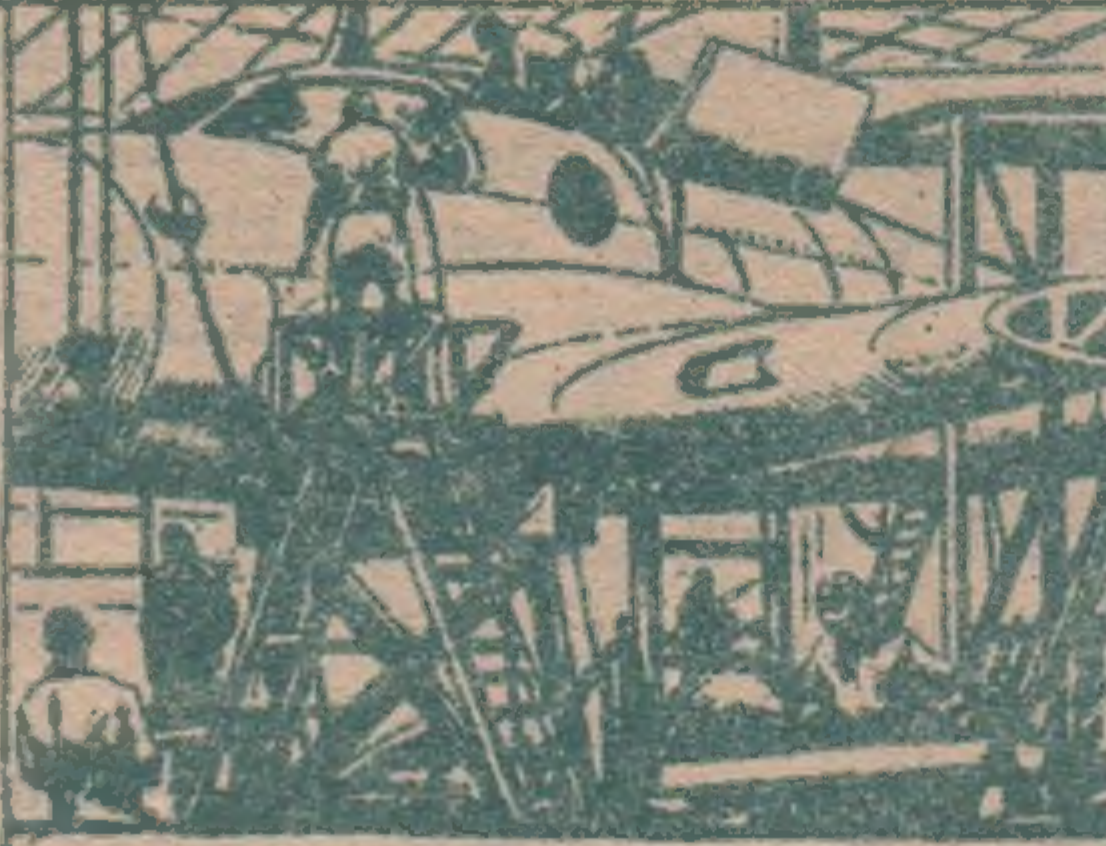
— Öyle olması çok mümkündür, dedi.

Mr. Lamb:

(Arkası var)

-20.000 VOLT-

İKİNCİ CİHAN SAVAŞINDAN SONRA, FEN ADAMLARI YENİ İCADLAR PEŞİNDE KOŞMAGA BAŞLADILAR. BU ÇALIŞMALARI TEŞVİK İÇİN (C.A.A.T) İSİMLİ AMERİKAN ŞİRKETİ BÜYÜK BİR ULUŞLAR ARASI UÇAK YARIŞI HAZIRLADI.

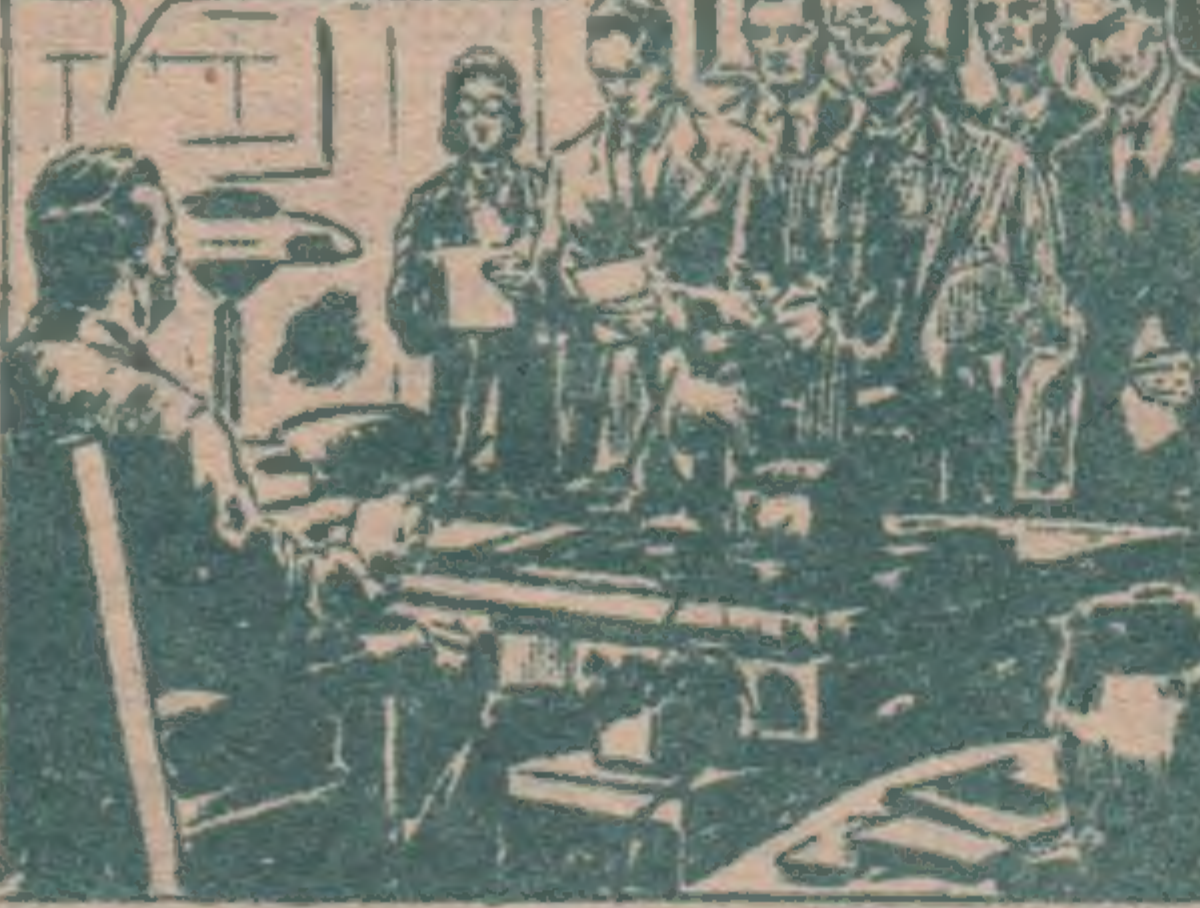
YARIŞA GİRECEK FABRİKALAR. BÜTÜN HÜNERLERİNİ OKERER UÇAKLARINI HAZIRLIYORLARDI.

(C.A.A.T) ŞİRKETİ DE YARIŞ MERHALELERİNİ TESBİT İÇİN HAZIRLIKLARINI HIZLANDIRMIŞTI.

(C.A.A.T) MÜDÜRÜ JAMES TRE-VART, HER HAFTA YAPTIĞI BASIN TOPLANTISINDA SON HAZIRLIKLARI BİLDİRİYORDU...

BÜYÜK YARIŞMAYA 1 AYLIK ZAMAN KALDI. UÇAK FABRİKALARINDA BİR ŞÜRÜ YENİLİK VARDI.

YARIŞA YENİ FİRMALAR GİRECEK Mİ?

SON GÜNLERDE BELKİ BİR İKİ YENİ FİRMA YARIŞA KATILIR!

BU ESNAF HİNDİSTANIN BİR ŞEHİRİNDE, UZUN AYRILIK YILLARINDAN SONRA, İKİ TÜRK MÜHENDİSİ BULUŞUYORDU.

CETİN !....

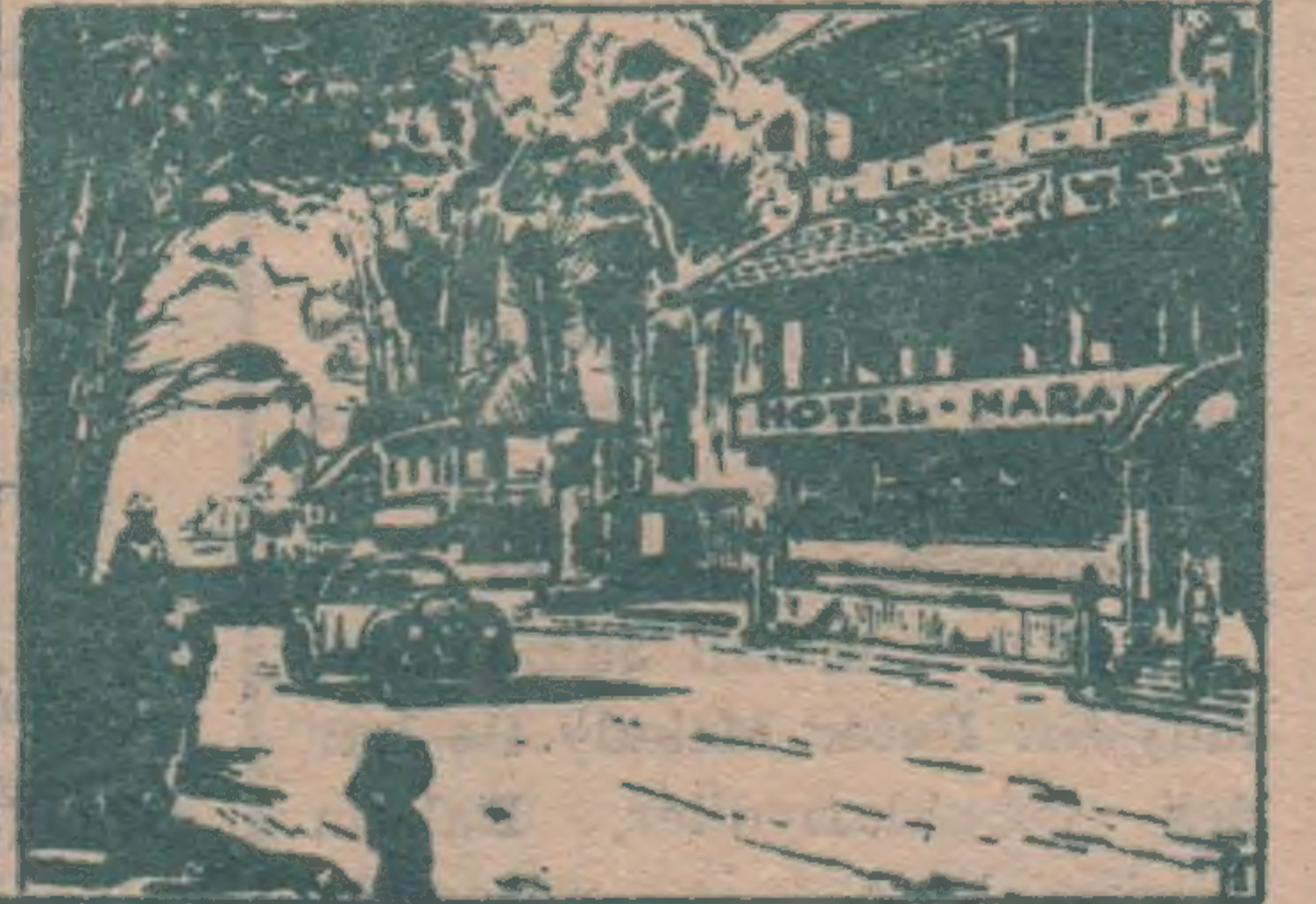
TEKİN... RU YA MI... HAKI KAT MI?

AH, CETİN 'SANAT' RAFTIĞI ÇOK SEVİNDİM...

DİNLE, BURADA KALAMAYIZ ÖTELE GEL...

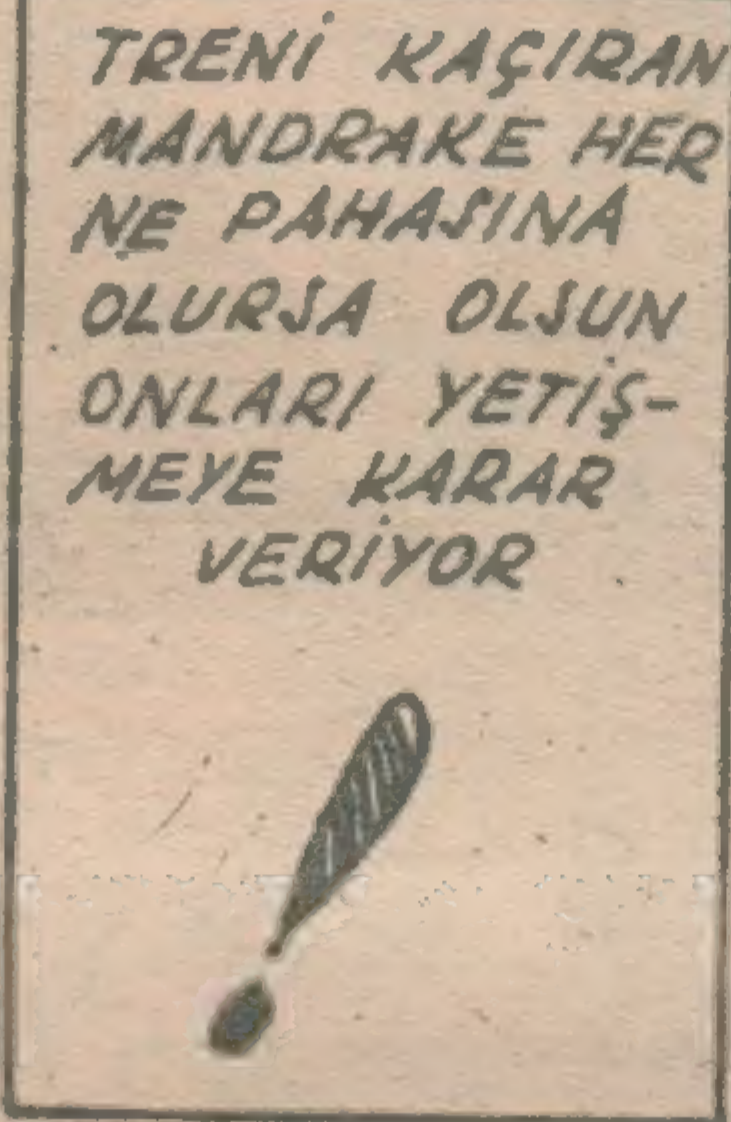
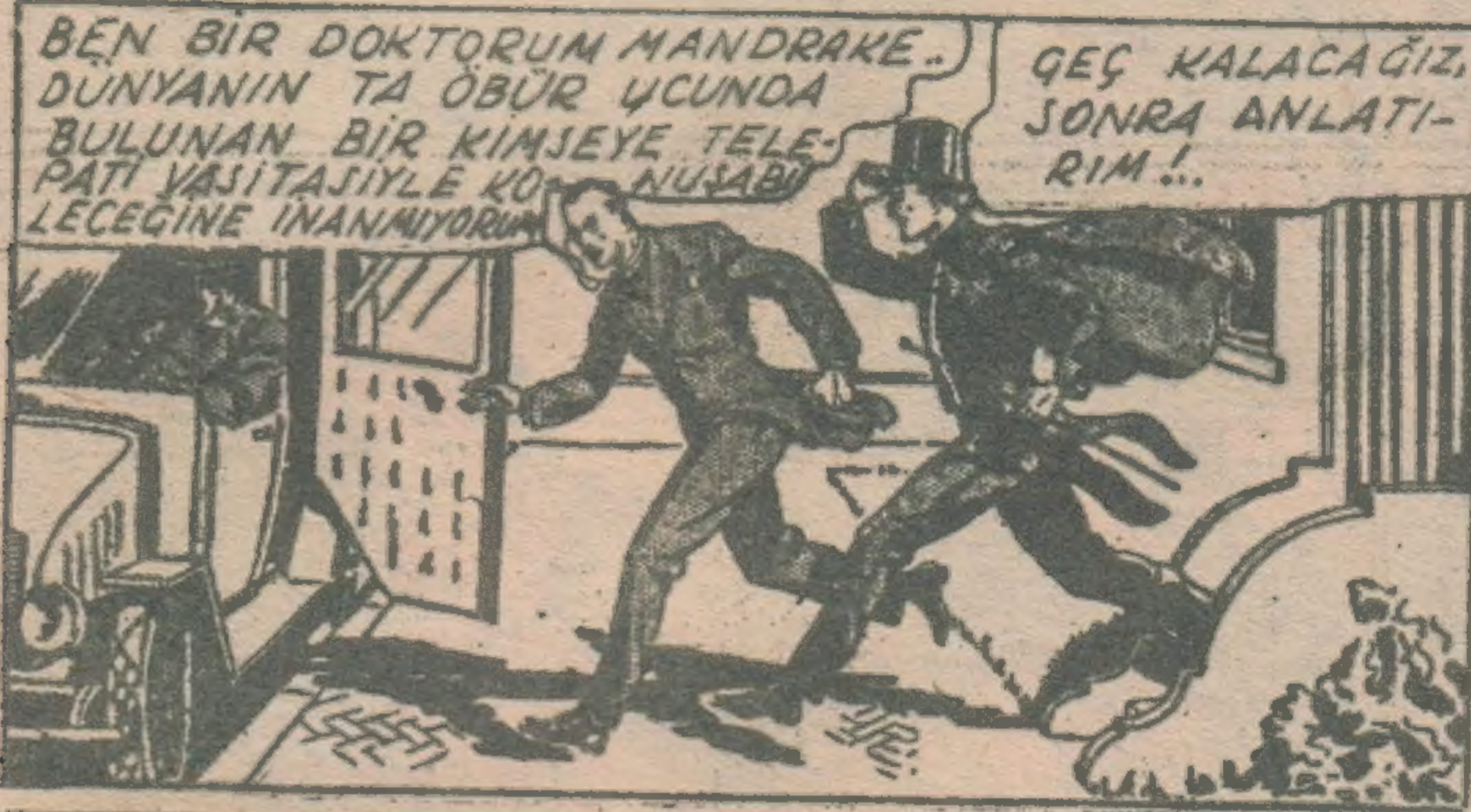
ARKASI VAR...

ÇOCUK ÄLEMİ

her hafta bir kat daha güzelleşiyor
CUMARTESİ GÜNLERİ MUTLAKA OKUYUNUZ !..

Mandrake

18

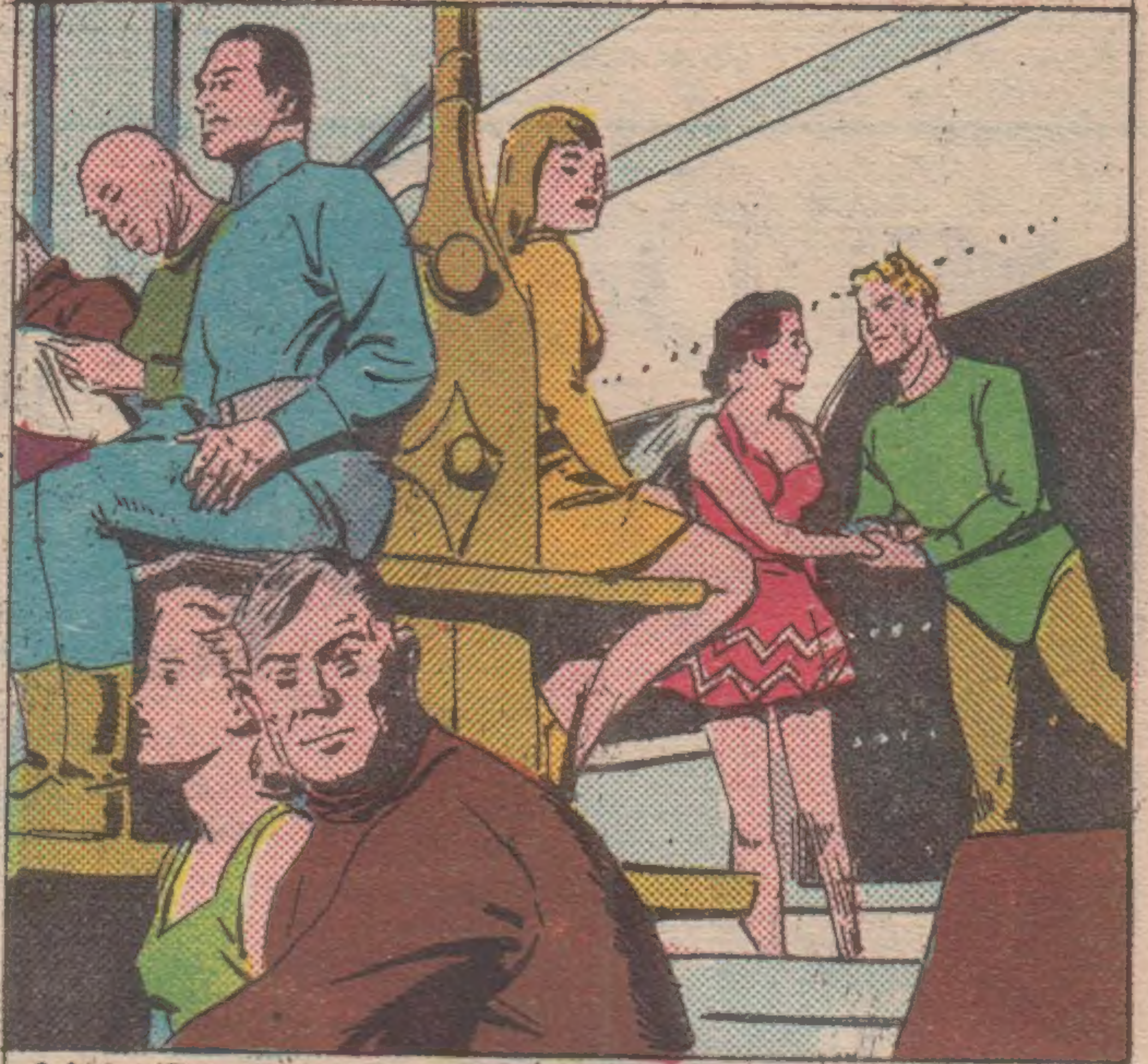

BAY TEKİN

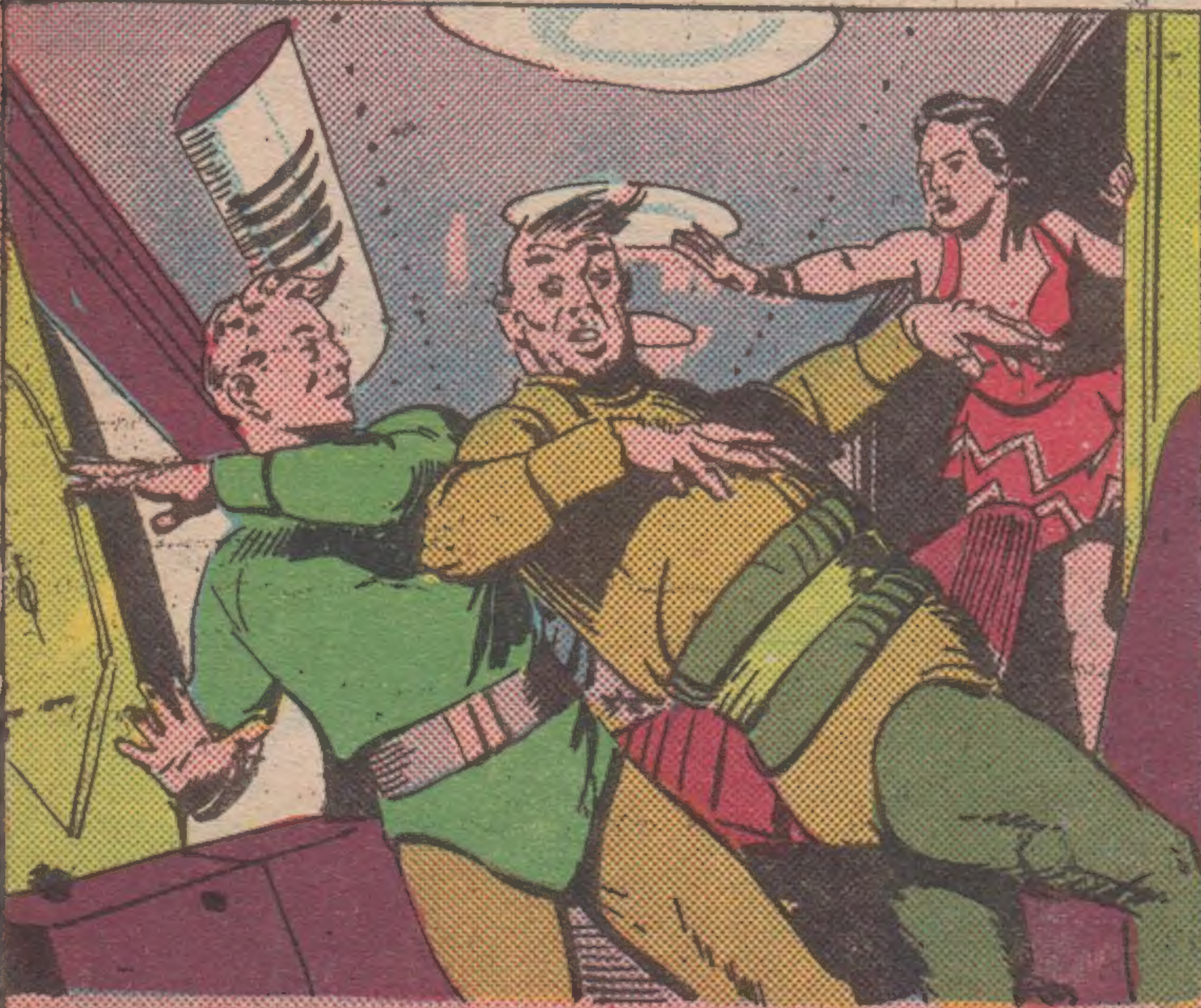
18

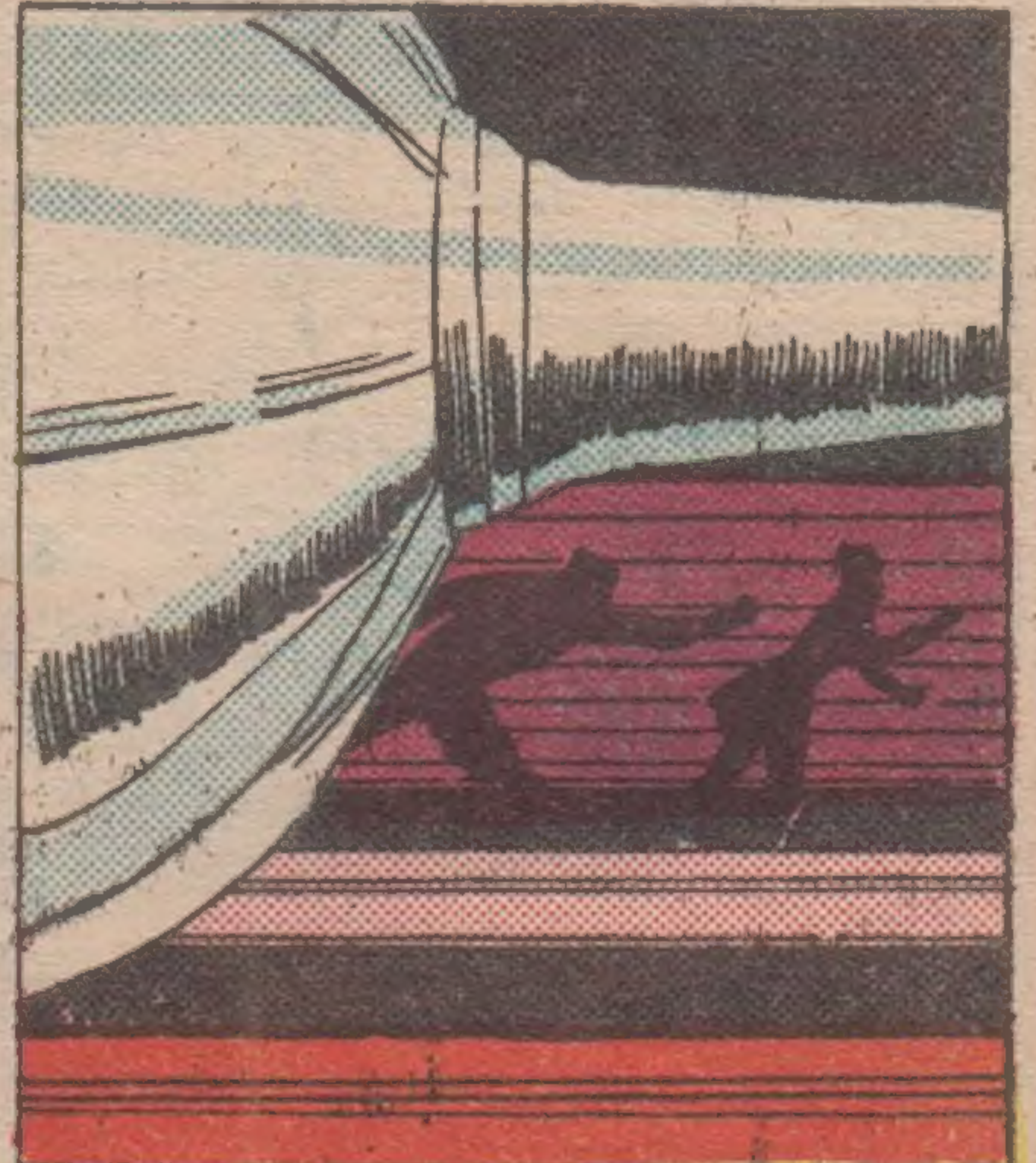
SULTRA, "KURTULDUK, TEŞEKKÜRLER... VE HOŞÇA KALIN," DİYEREK BAY TEKİNDEN AYRILMAK İSTEDİ, FAKAT BAY TEKİN ALAYLA GÜLEREK-"YO! O KADAR CABUK OLMAZ. BEN SİZİ KURTARDIM. ŞİMDİ DE BANA SAKLANA-

ÇAK YER GÖSTERMEK SİZDE!" DEDİ. SULTRA KABUL ETMEK ZORUNDA KALDI. FAKAT BAY TEKİNDEN KURTULMAK İÇİN ÇARELER ARAMIYOR DEĞİLDİ. "GELİN. ÇELİK KASABASINA GİDEN TRENE BİNELİM!"

TREN HAREKET ETMEK ÜZEREYDİ. SULTRA İRİ YARI BİR ADAMI BAY TEKİN'İN ÜZERİNE İTEREK KAPANMAKTA OLAN KAPIDAN DIŞARI FIRLADI.

FAKAT ÇOK ÇEVİK OLAN BAY TEKİN TEHLİKE ANINDA KULLANILAN KAPILARDAN BİRİNİ AÇARAK KIZIN ARKASINDAN KOŞTU. "ELİMDEN KURTULMAZSIN, INADI BIRAK! NEREDE SAKLANACAĞIZ!"

Haftaya : **YAKALANIŞ!**